

URZĄD PATENTOWY

B60r 13/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18691.

Kl. 63 c, 84.

Otto Rommel
(Merseburg, Niemcy).

Tablica rozpoznawcza dla wszelkiego rodzaju pojazdów mechanicznych.

Zgłoszono 27 maja 1930 r.
Udzielono 28 czerwca 1933 r.

Niniejszy wynalazek dotyczy tablicy rozpoznawczej dla pojazdów silnikowych, oświetlanej pośrednio przez połączenie różnych zespołów przy małym zużyciu prądu czerpanego z danego źródła.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu schematycznie jeden sposób wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia całe urządzenie w widoku z przodu z częściowo otwartą nakrywą zasuwową, na której znajdują się liczby względnie litery, a fig. 2 — przekrój poprzeczny przez to samo urządzenie, przeprowadzony pionowo wzdłuż osi środkowej. Fig. 3 — 5 przedstawiają widok na uchwyt zaciskowy dla żarówek

stropowych z przodu, z boku względnie z góry. Fig. 6 jest widokiem z przodu na tablicę rozpoznawczą.

W płaszczyźnie pionowej skrzynki blaszanej *a* w kształcie połowy gruszki, której brzegi odgięte są pod kątem prostym, tworząc listwy *b* i *b*₁, umocowana jest w odpowiedni sposób przy górnym małym łuku płaska metalowa wstęga *c*, z zaokrąglonymi brzegami. Na wstędze *c* osadzone są uchwyty zaciskowe *d* dla żarówek stropowych, dające się ustawiać w dowolnych odległościach od siebie tak, ażeby obwody stożków świetlnych mogły się wzajemnie przecinać zależnie od odstępów między

liczbami względnie literami. Wieko e wykonane jest jako zasuwka, przyczem brzegi podłużne f i f_1 tak są zaokrąglone, że można je nasuwać na listwy b . Na stronie zewnętrznego wieka e maluje się w zwykły sposób litery g i następnie zaopatruje się je w otwory h . Ażeby zapobiec przesunięciu lub wysunięciu się wieka e , umieszczono w niem za znakiem rozpoznawczym w otworze i śrubę przegubową z nakrętką skrzydełkową lub podobne umocowanie. W dnie półgruszkowatej blaszanej skrzynki a są wykonane otwory lub szczeliny tak, by pył lub brud, który może ewentualnie przedostać się do wnętrza skrzyni a przez otwory h w znakach rozpoznawczych, mógł znów wypaść.

Uchwyt zaciskowy d (fig. 3, 4, 5) składa się z płaskiego, sprężystego, metalowego paska k , ze skrzydełkami l i l_1 , utworzonymi przez wygięcie końców paska ku górze, i z czterema wdół odgiętymi narożnikami m, m_1, m_2, m_3 , które służą równocześnie do prowadzenia i napięcia na metalowej wstędze c . Jedno ku górze wygięte skrzydełko l paska k posiada w metalowym przewodniku prądu stożkowo wywiercone siodełko n dla ostrza żarówki stropowej o . Na przeciwległym ku górze wygiętem skrzydełku l_1 metalowego paska k osadzona jest osłona p z materiału izolacyjnego, jako nasada przewodnicza dla metalowego sworznia q . Metalowy sworzni q posiada na zewnętrznym końcu siodełko n_1 , odpowiadające przeciwległemu siodełku n dla drugiego końca żarówki stropowej o . Pomiędzy siodełkiem n_1 a osłoną p osadzona jest na metalowym sworznieniu q spiralna sprężyna r , a na gwint s sworznia metalowego q nakręcona jest od strony zewnętrznej izolującej osłony p płaska nakrętka t oraz nakrętka u , zaopatrzona w żłobiony brzeg. Ze względu na to, że uchwyt zaciskowy d można w listwie c przesuwając przy powszechnie używanym napięciu źródeł światła 6 względnie 12 Volt, wy-

starczają zupełnie dwie żarówki stropowe 3 lub najwyżej 5 Wattowe dla oświetlenia pomalowanego białym lakiem emaljowym wnętrza blaszanej skrzyni a , w której światło to się rozprasza i odbija, przeświecając przez otwory h wyraźnie widoczne po zewnętrznej stronie nakrywy e na odległość mniej więcej 100 m.

W dotychczas zastrzeżonych podobnych konstrukcjach wielką wadą jest wielkie zużycie prądu, powodowane większą liczbą żarówek, aniżeli przy urządzeniu według niniejszego wynalazku, co przeciąża źródło prądu w sposób niedopuszczalny tak, że praktycznie konstrukcje te nie mogą być używane.

Przednią stronę tablicy można zaopatrzyć w dalsze znaki rozpoznawcze, a mianowicie można zestawić na niej, jak pokazuje fig. 6, dwie strzałki, wskazujące kierunek jazdy, znak zatrzymania, lampę odblaskową, światło tylne. Rozmieszczenie znaków może być dowolne, przystosowane do danego celu. Oświetlenie znaków odbywa się zapomocą oddzielnych, zamkniętych w sobie komór świetlnych. Uruchomianie i nastawianie znaków odbywa się z miejsca kierowcy dowolnie zapomocą znanych urządzeń uruchamiających.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Tablica rozpoznawcza dla wszelkiego rodzaju pojazdów, której znaki rozpoznawcze zaopatrzone są w otwory dla promieni świetlnych, płynących z położonej za nią skrzynki, znamienna tem, że znaki te znajdują się na przedniej części skrzyni, zawierającej lampy i wykonanej w formie reflektora, przyczem tylna ściana jest częściowo wygięta.

2. Tablica według zastrz. 1, znamienna tem, że lampy rozmieszczone są wzdłuż górnego brzegu skrzyni za częścią tablicy, niezaopatrzoną w otwory, tak iż nie są narażone na osadzanie się na nich brudu.

3. Tablica według zastrz. 1 i 2, znamiona tem, że na dolnym brzegu skrzyni znajdują się otwory, przez które wypada brud, dostający się ewentualnie przez otwory świetlne w znakach rozpoznawczych, jednak przez otwory te nie mogą wejść takie ilości światła, które mogłyby

spowodować znaczniejsze rozjaśnienie skrzyni.

O t t o R o m m e l.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

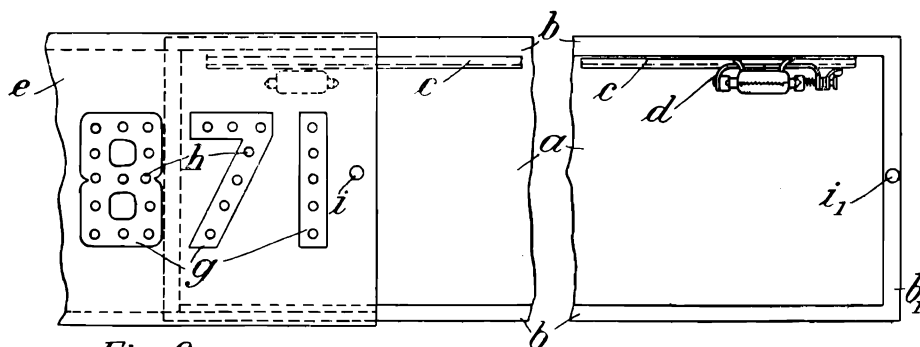

Fig. 2

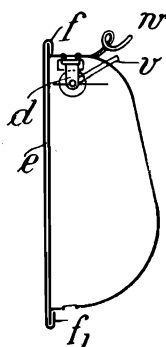

Fig. 4

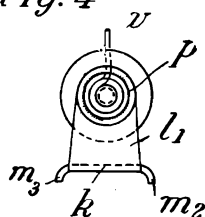

Fig. 3

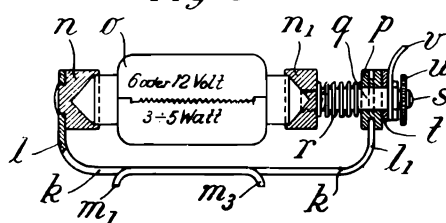

Fig. 5

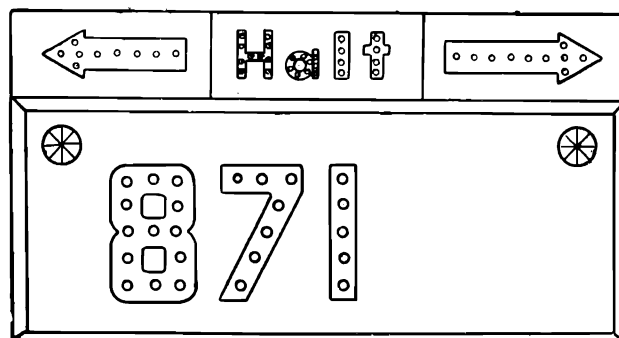
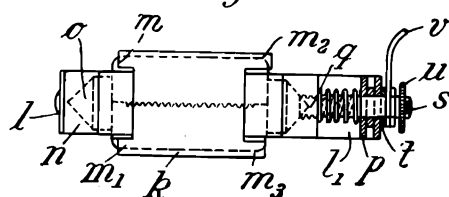

Fig. 6.